

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Tomáše Langáška a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **J. Š.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2018, č. j. MPSV-2018/213002-911, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 4. 2019, č. j. 4 Ad 3/2019 - 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 4. 2019, č. j. 4 Ad 3/2019 - 31 (dále „napadené usnesení“). Napadeným usnesením byla odmítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného, a to pro nepřipustnost, neboť stěžovatel žalobou napadal rozhodnutí, jímž se řízení přerušuje.

[2] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti, jakými jsou mimo jiné i včasné podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Kasační stížnost je **opožděná**.

[3] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

[4] Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno do vlastních rukou ve čtvrtek 11. 4. 2019 (doručenka na č. l. 31 soudního spisu). Lhůta k podání kasační stížnosti tak počala běžet následující den, tj. 12. 4. 2019 a skončila ve čtvrtek 25. 4. 2019, neboť právě tento den se svým označením (tzn. názvem dne v týdnu) shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení napadeného usnesení).

[5] Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal. Stěžovatel byl v poučení napadeného usnesení poučen o lhůtě k podání kasační stížnosti a o tom, že kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Pokud stěžovatel podá kasační stížnost k jinému orgánu, než správnímu soudu, vystavuje se nebezpečí, že kasační stížnost nebude tímto orgánem včas postoupena správnímu soudu a bude ve výsledku opožděná. Nejvyšší správní soud v usnesení rozšířeného senátu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007 - 55, publ. pod č. 1790/2009 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz, dospěl k právnímu závěru, že kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu podaná u nepřislušného soudu je včasná tehdy, jestliže byla ve lhůtě k podání kasační stížnosti odeslána krajskému soudu, který napadené rozhodnutí vydal, případně Nejvyššímu správnímu soudu.

[6] Nejvyšší správní soud ze spisu městského soudu zjistil, že stěžovatel podal kasační stížnost dne 26. 4. 2019 u Nejvyššího soudu a to prostřednictvím datové schránky Motocyklové asociace České republiky, o. s. Nejvyšší správní soud stěžovatele upozorňuje na to, že pokud je podání učiněno prostřednictvím cizí datové schránky, jejímž majitelem je odlišná osoba, musí být i takové podání elektronicky podepsáno, resp. musí přistoupit další okolnosti k doložení toho, že takové podání je učiněno jménem subjektu odlišného od majitele datové schránky, aby mělo příslušné právní účinky (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 6 As 22/2018 - 30). K obdobnému problému se vyjádřil i Nejvyšší soud v stanovisku trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 5. 1. 2017, Plsn 1/2015, uveřejněné pod číslem 1/2017 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek, dostupné na www.nssoud.cz, srov. bod 41 stanoviska).

[7] Nejvyšší správní soud od stěžovatele nevyžadoval potvrzení podání učiněného výše uvedeným způsobem, neboť toto podání bylo opožděné. Jak bylo výše uvedeno, lhůta pro podání kasační stížnosti skončila dne 25. 4. 2019, stěžovatel podal kasační stížnost dne 26. 4. 2019, navíc u Nejvyššího soudu, a ne u Nejvyššího správního soudu nebo městského soudu. Nejvyšší soud poté přeposlal podání městskému soudu, a to dne 2. 5. 2019. Kasační stížnost je tak zjevně opožděná, přičemž opožděná byla již při jejím podání nesprávně adresovaném Nejvyššímu soudu.

[8] Z uvedeného důvodu Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti napadenému usnesení odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně) ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona.

[9] O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2019

JUDr. Petr Průcha
předseda senátu